

RĘKOWINY (4) *sb pl t*

N rękowiny (3). ◇ *G* rękowin (1). ◇ [A rękowiny. ◇ I rękowinami. ◇ L rękowinách.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

Zaręczyny; sponsalia Murm, Mymer¹, BartBydg; desponsatio PolAnt (4) : Sponsalia. eyn handtſchlag Rękowiny Murm 169; Mymer¹38v; BartBydg 148b; [O Rękowinach radbym naprzod ſłyſzał (-) Nu, gdy ták chceſz/ wſzytkę ſprawę Małżeńſką ná cztery części rozdzielię: ná Rękowiny/ Małżeńſtwo/ Świętość/ y Táiemnicę. HerbNauka Y8; Volck 614].

rękowiny czyje (1): Wynidźcie á oglądajcie cory Cyiońkie krolá Solomoná w koronie/ którą iy vkoronowálaá mátká iego wdzień rękowin iego BudBib Cant 3/11.

[Szereg: »rękowiny albo ślubiny«: Rękowiny/ álbo Slubiny/ íą obietnicą przyſzłego Małżeńſtwá.HerbNauka Y8 (Linde).]

Synonimy: swatanie, ślubiny.

Cf [RĘKOWANIE], ZRĘKOWANIE, ZRĘKOWINY